

Delăturarea regelui însă aduce cu sine și pierderea jocului.

Atăcând deci figura cea mai importantă, trebuie să facem atent pe contrar, zicându-i: „*sach*“.)

La ce regele contrar trebuie apărat, căci altfel jocul e pierdut.

Afară de atacarea asta obicinuită numită și nemijlocită, regele poate fi atăcat încă: prin „*sach* descoperit“ și prin „*sach dublu*“.

La șachul descoperit mutăm figura astfel, că prin mutarea aceasta regele va fi atăcat indirect prin o altă figură.

Modul acesta de a ataca regele, este cu mult mai primejdios. Putem adecă să atacăm cu calul regina și tot atunci să dăm „*sach*“ cu turnul și iată regina e pierdută.

„*Șachul dublu*“ este împreunarea „șachului nemijlocit“ cu cel „descoperit“, astfel încât atăcând regele cu vr'o figură, în momentul acela să fie atăcat și prin una alta.

În cazul prim, apărarea din partea contrarului poate fi de trei feluri:

1. *Regele este mișcat din locul său, sau*
2. *se apără cu vr'o altă figură, ori*
3. *se delătură figura respectivă, care a atăcat regele.* Asemenea și în cazul al doilea.

Dar la „șachul dublu“ apărarea poate să se întâmple numai într'un singur mod și anume: *Regele trebuie să fie mișcat din locul său.*

Se înțelege, precum rezultă și din cele zise mai sus; cea mai bună apărare este delăturarea figurai care amenință regele, — de să poate. Nici a doua însă nu este disconziderabilă, dacă așa o cere asta situația, dar în cazul prim, când adecă regele trebuie să fie mișcat din locul, pe care-l ocupă, suferim o pierdere însemnată.

(Va urma)

(z. b.)

## Rubrica de șach

### 3. Atăcarea regelui.

#### a) „*Sach*“.

În decursul jocului de multe ori ne strângem puterile, pentruca să atacăm regele contrarului, voind să-l scoatem din poziția sa, ca astfel să nu se întâmple așa numita „*rochade*“ sau schimbare. Îi facem lucrul acesta convinși fiind, că orice pas cu regele (afară de „*rochade*“) este de regulă numai pierdere de timp și astfel atacul în contra regelui prin o figură neînsemnată, numai spre folosul nostru poate fi.

A ataca vr'o figură, în cazul de față regele, înseamnă a așeza o figură de a noastră pe un atare pătrat, de unde — la mutătura proximală — ar putea delătura figura respectivă de pe tablă.